



שְׁעוּמְדִים עֲלֵיהֶם, וְאֵלֶּה הֵם שְׁנָאוּ לְאֲבוֹת לְדַעַת אוֹתָם נִסְתָּרִים שְׁזוֹהָרִים מִתּוֹךְ אֵלֶּה שְׁלֹא זוֹהָרִים, וְאוֹתָם שְׁזוֹהָרִים וְהֵם סְתוּמִים, הִתְגַּלּוּ לְמִשָּׁה בְּאוֹתוֹ רְקִיעַ שְׁלוֹ, וְאֵלֶּה עוֹמְדִים עַל אוֹתָם גּוֹנִים שְׁנָאוּ אִם בּוֹ בְּעֵינַי. וְכוּד זֶה סוֹתָם עֵינִיד וּמְסוֹכָב גִּלְגֻלָּה, וְיִתְגַּלּוּ אוֹתָם גּוֹנִים שְׁמֵאִירִים, שְׁזוֹהָרִים, וְלֹא נִתְּנָה רְשׁוּת לְרֵאוֹת אֵלֶּה בְּעֵינֵי סְתוּמוֹת, מִשּׁוּם שְׁאוֹתָם נִסְתָּרִים עֲלִיוֹנִים עוֹמְדִים עַל אוֹתָם גּוֹנִים שְׁנָאוּ, שְׁלֹא זוֹהָרִים.

וְעַד זֶה קָרָאנוּ, מִשָּׁה זָכָה בְּאֶסְפֶּקְלָרְיָה הַמְּאִירָה שְׁעוּמְדִים עַל אוֹתָהּ שְׁלֹא מְאִירָה. שְׁאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם בְּאוֹתָהּ אֶסְפֶּקְלָרְיָה שְׁלֹא מְאִירָה. הָאֲבוֹת הָיוּ רוֹאִים מִתּוֹךְ הַגּוֹנִים הִלְלוּ שֶׁהִתְגַּלּוּ, אוֹתָם סְתוּמִים, שְׁעוּמְדִים עֲלֵיהֶם שְׁלֹא מְאִירִים, וְלִכֵּן כְּתוּב וְאָרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל שְׁדֵי, בְּאוֹתָם גּוֹנִים שְׁנָאוּ אִם.

וְשָׂמִי ה' לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם - אֵלֶּה גּוֹנִים עֲלִיוֹנִים נִסְתָּרִים שְׁזוֹהָרִים שְׁזָכָה בָּהֶם מִשָּׁה לְהִסְתַּכֵּל בָּהֶם. וְכוּד זֶה, שֶׁהָעֵין סְתוּם וְגִלּוּי. סְתוּם - רוֹאֵה אֶסְפֶּקְלָרְיָה הַמְּאִירָה. נִגְלָה - רוֹאֵה אֶסְפֶּקְלָרְיָה שְׁלֹא מְאִירָה. וְעַל זֶה וְאָרָא, בְּאֶסְפֶּקְלָרְיָה שְׁלֹא מְאִירָה, שֶׁהִיא בְּהִתְגַּלּוּת, בְּהַ כְּתוּב וְאָרָא. וְאוֹלָם בְּאֶסְפֶּקְלָרְיָה שְׁמֵאִירָה שֶׁהִיא בְּסִתּוֹר, כְּתוּב בְּהַ יְדִיעָה, שְׁכְּתוּב לֹא נוֹדַעְתִּי. בְּאוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא וְנִשְׁקוּ יְדִיו. בְּכָה רַבִּי אַבָּא וְאָמַר, אוֹי כְּשֶׁתִּסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם וְיִשְׁאָר הָעוֹלָם יִתּוּם מִמֶּךָ, מִי כּוֹל לְהָאִיר דְּכַרִּי תוֹרָה?

פְּתַח רַבִּי אַבָּא וְאָמַר, (שְׁמוּאֵל א-כח) וְאָמַרְתֶּם כֹּה לְחֵי וְאִתָּה שְׁלוֹם וּבֵיתְךָ שְׁלוֹם וְכָל אֲשֶׁר לְךָ שְׁלוֹם.

בְּנֵהוּרָא דְלֹא נְהִיר. וְאֵלֶּיךָ אֵינּוֹן כְּגוֹנוֹנָא דְאֵינּוֹן סְתִימִין דְּקִימִי עֲלֵיהוּ וְאֵלֶּיךָ אֵינּוֹן דְּאִתְחַזְיִין לְאַבְהוֹן, לְמַנְדַּע אֵינּוֹן סְתִימִין דְּמַזְדְּהִרִין, מְגוֹ אֵלֶּיךָ דְלֹא מַזְדְּהִרִי. וְאֵינּוֹן דְּמַזְדְּהִרִי וְאֵינּוֹן סְתִימִין, אִתְגַּלְיִין לְמִשָּׁה, בְּהֵהוּא רְקִיעָא דִּילֵיהּ. וְאֵלֶּיךָ קִימִי, עַל אֵינּוֹן גּוֹנִין דְּאִתְחַזְיִין בֵּיהּ בְּעֵינָא.

וְרוֹא דָא סְתִימִי עֵינָהּ, וְאַסְחָר גִּלְגֻלָּהּ, וְיִתְגַּלְיִין אֵינּוֹן גּוֹנִין דְּנִהָרִין, דְּמַזְדְּהִרִי, וְלֹא אִתְיַהִיב רְשׁוּ לְמִיחָמִי, אֵלֶּה בְּעֵינֵי סְתִימִין, בְּגִין דְּאֵינּוֹן סְתִימִין עֲלֵאִין, קִימִי עַל אֵינּוֹן גּוֹנִין דְּאִתְחַזְיִין, דְלֹא מַזְדְּהִרִי.

וְעַד דָּא קָרִינוּ, מִשָּׁה זָכָה בְּאֶסְפֶּקְלָרְיָה דְנִהָרָא דְקִימָא עַל הֵהוּא דְלֹא נִהָרָא. שְׁאֵר בְּנֵי עֲלָמָא, בְּהֵהוּא אֶסְפֶּקְלָרְיָה דְלֹא נִהָרָא. וְאַבְהוֹן הָיוּ חֲמָאן מְגוֹ אֵלֶּיךָ גּוֹנִין דְּאִתְגַּלְיִין, אֵינּוֹן סְתִימִין, דְּקִימִי עֲלֵיהוּ דְאֵינּוֹן דְלֹא נִהָרִין, וְעַל דָּא כְּתִיב, וְאָרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל שְׁדֵי, בְּאֵינּוֹן גּוֹנִין דְּאִתְחַזְיִין.

וְשָׂמִי יי' לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם, אֵלֶּיךָ גּוֹנִין עֲלֵאִין סְתִימִין דְּזוֹהָרִין, דְּזָכָה בְּהוּ מִשָּׁה לְאַסְתַּכֵּלָא בְּהוֹן. וְרוֹא דָא, דְעֵינָא סְתִימִי וְגִלְיָא. סְתִימִי, חֲמִי אֶסְפֶּקְלָרְיָה דְנִהָרָא, אִתְגַּלְיָא, חֲמִי אֶסְפֶּקְלָרְיָה דְלֹא נִהָרָא. וְעַל דָּא, וְאָרָא, בְּאֶסְפֶּקְלָרְיָה דְלֹא נִהָרָא, דְאֵיהוּ בְּאִתְגַּלְיָא, בֵּיהּ כְּתִיב וְאָרָא. בְּאֶסְפֶּקְלָרְיָה דְנִהָרָא דְאֵיהוּ בְּסְתִימוֹ, כְּתִיב בֵּיהּ יְדִיעָה, דְכְּתִיב לֹא נוֹדַעְתִּי. אִתּוּ רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא וְנִשְׁקוּ יְדִיו. בְּכָה רַבִּי אַבָּא, וְאָמַר, וְוי כֹּד תִּסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם, וְיִשְׁתַּאֲרַר עֲלָמָא יִתּוּם מִינָךְ, מָאן יְכִיל לְאַנְהָרָא מִלִּין דְּאוֹרֵייתָא.

פְּתַח רַבִּי אַבָּא וְאָמַר, (שְׁמוּאֵל א', כ"ה) וְאָמַרְתֶּם כֹּה לְחֵי וְאִתָּה שְׁלוֹם וְכָל אֲשֶׁר לְךָ שְׁלוֹם וּבֵיתְךָ שְׁלוֹם וְכָל אֲשֶׁר לְךָ שְׁלוֹם.



לך שלום. ואמרתם פה לחי, וכי דוד לא הוה ידע ביה בנבל, דאיהו אמר בגיניה, ואמרתם פה לחי, אלא, ההוא יומא, יומא טבא דראש השנה הוה, וקודשא בריך הוא יתיב בדינא על עלמא, ובגין קדשא בריך הוא קאמר, ואמרתם פה, לחי, לקשרא כה, לחי, דכל חיין ביה תליין. ואתה שלום, מאי ואתה אתה מיבעי ליה. אלא, ואתה כלא לקודשא בריך הוא קאמר, בגין לקשרא קשרא דמהימנותא כדקא יאות.

מבאן אוליפנא, דהא לבר נש חייבא, אסור לאקדמא ליה שלם, ואי אצטרף, יקדים ליה כדוד, דברף ליה לקודשא בריך הוא, ואתחזי דבגיניה קאמר. ואי תימא דרמאות הוה. לאו. דהא כל מאן דסליק ליה לקודשא בריך הוא, ואתחזי דבגיניה קאמר, לאו רמאות הוה. ומאן דאקדים שלם לזפאה, פאילו אקדים ליה לקודשא בריך הוא, פל שפן מר, דאיהו שלמא לעילא ותתא.

וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי ה' לא נודעתי להם. רבי חזקיה פתח, (תהלים ל"ב) אשרי אדם לא יחשב ה' לו עון וגו'. פמה אטומים הם בני אדם שלא יודעים ולא מסתכלים על מה עומדים בעולם, שהרי כשברא הקדוש ברוך הוא את העולם, עשה את האדם בדיוקן שלו והתקינו בתקוניו, כדי שישתדל בתורה וילך בדרךיו.

דהא כד אתברי אדם, מעפרא דמקדשא דלתתא אתתקן וארבע סטרי דעלמא, אתחברו בההוא אתר דאקרי בי מקדשא. ואינון ארבע סטרי דעלמא, אתחברו בארבע סטרי, דאינון יסודין

ואמרתם פה לחי, וכי דוד לא הוה ידע בו בנבל שהוא אמר בשבילו ואמרתם פה לחי? אלא אותו יום, יום טוב של ראש השנה הוה, והקדוש ברוך הוא יושב בדין על העולם, ובשביל הקדוש ברוך הוא הוא אמר ואמרתם פה לחי, לקשר פה לחי, שכל החיים תלויים בו. ואתה שלום, מה זה ואתה? אתה הוה צריך (לכתב)! אלא ואתה, הכל לקדוש-ברוך-הוא אמר, כדי לקשר קשר האמונה וכראוי.

מבאן למדנו שאסור להקדים שלום לאדם רשע, ואם צריך, יקדים לו כמו דוד שברך את הקדוש ברוך הוא, ונראה שאמר בגללו. ואם תאמר שזו רמאות - לא, שהרי כל מה שמעלה לקדוש-ברוך-הוא ונראה ששבכילו אמר - אינו רמאות. ומי שמקדים שלום לצדיק כאלו הקדים לקדוש-ברוך-הוא, כל שפן מר, שהוא שלום למעלה ולמטה.

וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי ה' לא נודעתי להם. רבי חזקיה פתח, (תהלים לב) אשרי אדם לא יחשב ה' לו עון וגו'. פמה אטומים הם בני אדם שלא יודעים ולא מסתכלים על מה עומדים בעולם, שהרי כשברא הקדוש ברוך הוא את העולם, עשה את האדם בדיוקן שלו והתקינו בתקוניו, כדי שישתדל בתורה וילך בדרךיו.

שהרי כשנברא אדם, מעפר המקדש שלמטה נתקן, וארבעה צדדי העולם התחברו באותו מקום שנקרא בית המקדש. ואותם ארבעה צדדי העולם התחברו בארבעה צדדים, שהם יסודות העולם א"ש רוח ומי"ם ועפ"ר, והתחברו ארבעה צדדים אלו

ואינון ארבע סטרי דעלמא, אתחברו בארבע סטרי, דאינון יסודין



בְּאַרְבַּעָה צַדִּי (יסודות) הָעוֹלָם,  
וְהַתְקִין מֵהֶם הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ  
הוּא גוּף אֶחָד בְּתַקוּן עֲלִיּוֹן,  
וְגוּף זֶה הַתְּחַבֵּר מִשְׁנֵי  
עוֹלָמוֹת, מִהָעוֹלָם הַתְּחַתּוֹן הַזֶּה  
וּמִהָעוֹלָם שֶׁלְמַעְלָה.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בֵּא רְאֵה,  
אַרְבַּעָה רֵאשׁוּנִים הֵם סוּד  
הָאֱמוּנָה, וְהֵם אֲבוֹת שֶׁל  
כָּל עוֹלָמוֹת, וְסוּד הַמְּרַכְּבָה  
הָעֲלִיּוֹנָה הַקְדוּשָׁה. וְאוֹתָם  
אַרְבַּעָה יְסוּדוֹת, א"ש רו"ח  
וּמִי"ם וְעַפ"ר, אֵלֶּה הֵם סוּד  
עֲלִיּוֹן. וְנֵאלוּ הֵם הָאֲבוֹת, שֶׁכָּל הָעוֹלָמוֹת  
אֲבוֹת שֶׁל הַכֹּל וּמֵהֶם יוֹצְאִים זֶה"ב  
וְכַס"ף וְנִחְשָׁת וּבְרָז"ל, וְתַתּוֹת  
אֵלוּ מִתְּכוֹת אַחֲרוֹת שְׁדוּמִים  
לָהֶם וּכְמוֹ שֶׁאֵלוּ.

בֵּא רְאֵה, א"ש רו"ח וּמִי"ם  
וְעַפ"ר אֵלֶּה הֵם הָרֵאשׁוּנִים  
וְהַשְּׂרֵשִׁים שֶׁלְמַעְלָה וְשֶׁלְמַטָּה,  
וְתַתּוֹנִים וְעֲלִיּוֹנִים עוֹמְדִים  
עֲלֵיהֶם. וְאֵלֶּה הֵם אַרְבַּעָה,  
לְאַרְבַּעָה צַדִּי הָעוֹלָם, וְעוֹמְדִים  
בְּאַרְבַּעָה אֵלוּ: צְפוֹן וְדָרוֹם  
וּמִזְרָח וּמַעַרְב. אֵלוּ הֵם  
אַרְבַּעָה צַדִּים שֶׁל הָעוֹלָם,  
וְעוֹמְדִים בְּאַרְבַּעָה אֵלוּ. א"ש  
לְצַד צְפוֹן, רו"ח לְצַד מִזְרָח.  
מִי"ם לְצַד דָּרוֹם. מִשׁוּם  
שֶׁהַדָּרוֹם הוּא חֵם וְיָבֵשׁ. מִים  
קָרִים וְלַחִים. עַפ"ר לְצַד  
מַעַרְב. וְאַרְבַּעָה אֵלוּ קְשׁוּרִים  
בְּאַרְבַּעָה אֵלוּ, וְכֹלֵם אֶחָד, וְאֵלֶּה  
עוֹשִׂים אַרְבַּע מִתְּכוֹת, שֶׁהֵם  
זֶה"ב וְכַס"ף וְנִחְשָׁת וּבְרָז"ל.  
הָרִי הֵם שְׁנַיִם עֶשֶׂר, וְכֹלֵם אֶחָד.  
בֵּא רְאֵה, הָאֵשׁ הִיא בְּשִׁמְאֵל,  
לְצַד צְפוֹן, שֶׁהָרִי הָאֵשׁ בּוֹ תִּקַּף  
הַתְּחַמִּימוֹת, וְהֵיבֵשׁ שְׁלוֹ חֲזָק.  
וְצְפוֹן הַהַפֵּךְ שֶׁלּוֹ, וְנִמְזָגִים אֶחָד  
בְּאֶחָד וְהוּא אֶחָד. מִים לְיָמִין,  
וְהוּא לְצַד דָּרוֹם, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ  
הוּא לְחַבְרָם וְלַחֲזוּקֵם) כְּאֶחָד, עוֹשֶׂה מְזַג זֶה כְּמִזְגָּה זֶה.

דְּעֲלָמָא, א"ש רו"ח וּמִי"ם וְעַפ"ר, וְאַתְחַבְּרוּ  
אַרְבַּע סְטָרִין אֵלִין, בְּאַרְבַּע סְטָרִי (נ"א יְסוּדִין)  
דְּעֲלָמָא, וְאַתְקִין מְנַיִיהוּ קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חַד  
גוּפָא בְּתַקוּנָא עֲלָאָה. וְהֵאֵי גוּפָא, אַתְחַבְּר  
מִתְרִין עֲלִמִין, מְעֲלָמָא דָּא תַתָּאָה, וּמְעֲלָמָא  
דְּלַעֲיָלָא.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, תָּא חַזִּי, אַרְבַּע קְדָמָאֵי אֵינּוּן  
רְזָא דְמַהִימְנוּתָא. וְאֵינּוּן אֲבָהֵן דְכִלְהוּ  
עֲלִמִין. וְרְזָא דְרִתִּיכָא עֲלָאָה קְדִישָׁא. וְאֵינּוּן  
אַרְבַּע יְסוּדִין: א"ש רו"ח וּמִי"ם וְעַפ"ר. אֵלִין  
אֵינּוּן רְזָא עֲלָאָה. (וְאֵלִין אֵינּוּן אֲבָהֵן דְכִלְהוּ עֲלִמִין אֲבָהֵן דְכִלְא)  
וּמֵאֵינּוּן נְפֻקִין, זֶה"ב וְכַס"ף וְנִחְשָׁת וּבְרָז"ל.  
וְתַחֲתוֹת (דף כ"ד ע"א) אֵלִין מִתְּכַאן אַחֲרָנִין, דְדִמְיִין  
לוֹן. (כְּנֻנָא דְאֵלִין).

תָּא חַזִּי. א"ש רו"ח וּמִי"ם וְעַפ"ר, אֵלִין אֵינּוּן  
קְדָמָאֵי וְשָׂרְשִׁין דְלַעֲיָלָא וְתַתָּא, וְתַתָּאִין  
וְעֲלָאִין עֲלִיָּיהוּ קְיִימִין. וְאֵלִין אֵינּוּן אַרְבַּע,  
לְאַרְבַּע סְטָרִי עֲלָמָא, וְקִיִּימִין בְּאַרְבַּע אֵלִין:  
צְפוֹן, וְדָרוֹם, וּמִזְרָח, וּמַעַרְב. אֵלִין אֵינּוּן  
אַרְבַּע סְטָרִין דְעֲלָמָא, וְקִיִּימִין בְּאַרְבַּע אֵלִין.  
א"ש לְסִטֵּר צְפוֹן. רו"ח לְסִטֵּר מִזְרָח. מִי"ם  
לְסִטֵּר דָּרוֹם. בְּגִין דְדָרוֹם אִיהוּ חֵם וְיָבֵשׁ מִים  
קָרִים וְלַחִים עַפ"ר לְסִטֵּר מַעַרְב. וְאַרְבַּע  
אֵלִין, בְּאַרְבַּע אֵלִין קְטִירִין, וְכִלְהוּ חַד, וְאֵלִין  
עֲבָדֵי אַרְבַּע מִתְּכַאן, דְאֵינּוּן זֶה"ב וְכַס"ף  
וְנִחְשָׁת וּבְרָז"ל הֵא אֵינּוּן תְּרִיסֵר, וְכִלְהוּ חַד.  
תָּא חַזִּי, אֵשׁ הוּא בְּשִׁמְאֵלָא, לְסִטֵּר צְפוֹן, דְהֵא  
אֵשׁ, תּוּקְפָא דְחַמִּימוּתָא בֵּיה, וְיָבִישׁוּ  
דִּילִיָּה תִקִּיף. וְצְפוֹן בְּהַפּוּכָא דִּילִיָּה הוּא,  
וְאַתְמַזִּיג חַד בְּחַד וְאִיהוּ חַד. מִים לְיָמִינָא,  
וְהוּא לְסִטֵּר דָּרוֹם. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְחַבְּרָא  
(לְאִתְרָא) לוֹן כְּחַדָּא, עֲבִיד מְזַגָּא דָּא כְּמִזְגָּא דָּא.



הצפון הוא קר ולח, האש חם ויבש. החליפם לצד דרום. דרום הוא חם ויבש. המים קרים ולחים. והקדוש ברוך הוא מוזג אותם כאחד, שיוצאים מים מדרום ונכנסים לצפון, ומצפון שופעים מים. יוצא אש מצפון, ונכנס בתקף הדרום, ומדרום יוצא תקף החמימות לעולם, משום שהקדוש ברוך הוא לווה זה מזה, וכל אחד ואחד מלווה לחברו משלו פראוי לו. כמו זה רוח ומזרח, כדי שילווה כל אחד לחברו, ונכללים זה בזה להתחבר כאחד.

בא ראה, אש מצד זה, מים מצד זה, והם מחלקת. נכנסת רוח ביניהם ואוחזת את שני הצדדים. זהו שכתוב (בראשית א) ורוח אלהים מרחפת על פני המים, שהרי אש עומדת למעלה בצד זה, ומים עומדים על פני הארץ. רוח נכנסת ביניהם ואוחזת את שני הצדדים ומפרידה מחלקת. העפר, המים עומדים עליו, ורוח ואש, ומקבלת מכלם בכח של שלשת אלה שעומדים עליו.

בא ראה. רוח ומזרח. מזרח חם ולח, רוח ויבש. הצד שהוא יבש חם ולח היא, ולכן אוחז את שני הצדדים, שהרי אש חם ויבש, ומים קרים ולחים. רוח הוא חם ולח. הצד שהוא חם אוחז באש. הצד שהוא לח אוחז במים. ועל זה יש הסכמה ביניהם, ומפריד מחלקת של אש ומים.

עפר הוא קר ויבש, ולכן מקבל עליו את כלם, וכלם עושים בו מעשיהם, ומקבל מכלם להוציא בכחם מזון לעולם, משום שבמערב נאחז העפר שהוא קר ויבש, וצד שהוא קר אוחז בצפון שהוא קר ולח, שהרי קר נאחז בקר. משום כך צפון נאחז

צפון איהו קר ולח, אשא חם ויבש. אהלף לון לסטר דרום. דרום, איהו חם ויבש. מים קרים ולחים. וקודשא בריך הוא מזיג לון פחד דנפקי מיא מדרום, ועאלין בגו צפון. ומצפון נגדי מיא. נפיק אשא מצפון, ועאל בתוקפא דדרום, ומדרום נפיק תוקפא דחמימותא לעלמא. בגין דקודשא בריך הוא אוזיף דא בדא, וכל חד וחד אוזיף לחבריה מדיליה פדקא חזי ליה. פגוונא דא רוח ומזרח, בגין דיוזיף כל חד לחבריה, ואתפליל דא בדא, לאתחברא כחד.

תא חזי, אשא מסטרא דא, מים מסטרא דא. ואינון מחלוקת. עאל רוח בינייהו, ואחיד לתרין סטרין. הדא הוא דכתיב, (בראשית א) ורוח אלהים מרחפת על פני המים. דהא אשא קאים לעילא בסטרא דא. ומים קיימי על אפי ארעא. רוחא אעיל בינייהו, ואחיד לתרין סטרין, ואפריש מחלוקת. עפר, מיא קיימי עליה ורוחא ואשא ומקבלא מפלהו, בחילא דתלתא אליו דקיימי עליה.

תא חזי, רוח ומזרח. מזרח, חם ולח, רוח, (קר ויבש סטרא דאיהו ויבש) חם ולח איהו, ובגיני כך, אחיד לתרין סטרין, דהא אש חם ויבש, ומים קרים ולחים, רוח איהו חם ולח, סטרא דאיהו חם, אחיד באשא. סטרא דאיהו לח, אחיד במיא. ועל דא אספם בינייהו, ואפריש מחלוקת דאשא ומיא.

עפר איהו קר ויבש, ועל דא מקבל עליה פלהו, וכלהו עבדי ביה עבידתיהו, ומקבלא מפלהו, לאפקא בחיליהון מזונא לעלמא. בגין דבמערב אתאחיד עפרא, דאיהו קר ויבש. וסטרא דאיהו קר, אחיד בצפון דאיהו קר ולח, דהא קריא אתאחיד בקריא.